

Nikdo nevěděl a dosud neví odkud začít. Následek. Všude vládla a vládne stísněná nálada.

Jáchymovské myšlenkové poskoky

Oficiální místa v r. 1955 udávala, že...

„... z tichého lázeňského městečka se 10 let po osvobození stalo město kypící průmyslovým životem, který mu vtiskly mohutně se rozvíjející Jáchymovské doly. Znovu ožila sláva a proslulost Jáchymova. Vzhledem k obrovskému významu atomové energie upírají se oči téměř celého světa k našemu městu, které svým podzemním bohatstvím dává lidstvu světlou perspektivu mírového využití atomové energie. Jáchymovské lázně vrací lidu zdraví, jáchymovští horníci jsou hrdí na to, že jejich práce dává světu záruku, že mír bude na dlouhá léta zachován, neboť uran, dobývaný rukama našich horníků a zpracovaný sovětským lidem, nikdy nebude sloužit agresí, ale naopak bude vždy hrází, která zastaví agresivní choutky světového imperialismu.“

Koncem 60. let ale nastalo vystřízlivění a i ideologický pohled na realitu města již nebyl tak optimistický.

„Je to mnoho, co bylo vykonáno, je toho ještě více, co je třeba vykonat. Samotná činnost Jáchymovských dolů zanechala v celé oblasti stopy, které naprosto městu a jeho okolí neprospívají. Nejenže byla výsypkami zhyzděna překrásná údolí, lesy a jiná pěkná místa, která přímou zvala turisty, ale nebývalým ruchem trpěly vozovky a opěrné zdi, otřesy, způsobenými nepřetržitým proudem stojedenáctek, škodovek a autobusů, trpěly i fasády domů, věčně zastříkané až do výše poschodí blátem, a samotné zdivo domů. Bytový fond chátral, protože přechodně zde bydlící zaměstnanci JD z velké části neměli zájem na jeho šetření a samotné doly neměly čas na jeho údržbu. Prvořadá byla těžba uranové rudy. Jí bylo podmíněno vše, pracovní síly, finanční prostředky a materiál. Není tedy divu, že po likvidaci dolů bylo městu, které poskytlo republice a celému socialistickému táboru své podzemní bohatství, zanecháno smutné dědictví.“

Šibeniční humor normalizačních 70. let se zmohl pouze na konstatování, že „městu byly zanechány hory doly“. Hory vytěžené hlušiny a doly vybrané, jak nejlépe bylo možno. Město chátralo dále. Pozornost byla věnována pouze lázeňské části, takže během 80. let muselo být několik budov historické části města dokonce zbouráno pro nedostatečnou údržbu a celkovou zchátralost.

Tento trend nezájmu probíhal, až na několik výjimek, i celá 90. léta, a i po přechodu do 21. století lze pouze konstatovat neustále se zhoršující stav. Patriotismus nového obyvatelstva neměl zřejmě ještě dostatek času, aby se za „pouhých“ 47 let svého pobytu ve městě projevil (záměrně nezapočítány roky 1945-1962, kdy velká část obyvatel odešla na jiná uranová kutiska). V jáchymovském Zpravodaji (prosinec 2003) bylo tehdejší novou paní starostkou (po palácovém převratu) zhodnoceno hospodaření minulého vedení radnice. Za všechny problémy může, jak jinak, bývalý starosta a místostarosta. Ale zapomněla dodat, že po celou jejich éru sama dřepěla v zastupitelstvu. Co po celou dobu dělala? Proč na nedostatky neupozorňovala? A co dalších 13 zastupitelů, resp. 3 radní? Typicky český alibizmus prostý jakékoli odpovědností. Před veřejností se očistíme svalením viny na druhé, ale pro jistotu „viníky“ nepotrestáme.

Na okupaci města Jáchymovskými doly, n. p., černou stránku dějin Jáchymova, která dodnes zanechala nezahladitelné stopy na vzhledu města, ovšem nelze donekonečna svalovat veškerou vinu. Rovněž tak na někdejší socialistické hospodaření. Významnou roli sehrál lidský faktor. Tíha odpovědnosti proto leží i na bedrech všech předsedů Městského národního výboru včetně soudruhů ředitelů lázní, kteří se nesnažili, aby stát do vydrancovaného města navrátil alespoň část zde získaných prostředků. Vzájemně se spokojili s přežíváním a udržováním města v chátrání. Nejvíce historických budov spadlo (bylo demolováno) během 80. let,

tedy relativně dlouho po ukončení těžby. Je vidět, že tento trend pokračuje nepřetržitě do současnosti, kdy je řada dalších budov ohrožena demolicí. Balvan viny proto nadále nesou i všichni popřevratoví starostové včetně zastupitelů, neboť pohled na renovovaná města v blízkém i širokém jáchymovském okolí o čemsi nelichotivém svědčí.

Překvapí snad ještě někoho, že bývalé soudružce ředitelce státních lázní (1983-2002) bylo jáchymovskou Radnicí uděleno čestné občanství? U voličů má dosud takovou důvěru, že nadále sedí v zastupitelstvu města (i po volbách 2010). Už chybí jen pomník v nadživotní velikosti.

Amen!

někdejší frmol kolem Lidového domu (1937)
(donedávna více známý jako Oděvy)

Lidový dům (Oděvy) dnes
(2010)